

<p>ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ (13-19 ΙΟΥΛΙΟΥ). ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλειτουργικόν. Σελίς 1-6). Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 6-9). Τροπάρια. Τά Αναστάσιμα τοῦ ἤχου ἕξῃ. Τῶν Πατέρων τά ἕξῃς: Σὲ τὸν ἀπερίγραφτον, καὶ ἀνερμήνευτον Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' ἡμᾶς, Φιλάνθρωπε, ἀνεκήρυξε, τὸ σεπτὸν σύστημα, τῶν σοφῶν Πατέρων, Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, διπλοῦν καὶ ταῖς θελήσεσιν, ἕνα τὸν αὐτὸν καθ' ὑπόστασιν· ὄθεν σὺν Πατρί τε, καὶ Πνεύματι γινώσκοντες Θεόν, ἕνα πιστῶς προσκυνοῦμέν σε, τούτους μακαρίζοντες.</p> <p>Πύρρον τε καὶ Σέργιον, καὶ τὸν Ὀνώριον ἄμα, Εὐτυχῆ Διόσκορον, καὶ δεινὸν Νεστόριον κατεστρέψατε, τῶν κρημνῶν ἔνδοξοι, τὸ Χριστοῦ ποιμνιον, ἐκατέρων διασώσαντες, διπλοῦν ταῖς φύσεσιν, ἕνα τὸν Χριστὸν καθ' ὑπόστασιν, λαμπρῶς ἀνακηρύξαντες, μόναις ἐνεργείαις</p>		<p>ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ 13-19 ΙΟΥΛΙΟΥ). ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλειτουργικό. Σελίδα 1-6). Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 6-9). Τροπάρια. Τά Αναστάσιμα τοῦ ἤχου ἕξῃ. Τῶν Πατέρων τά ἕξῃς: Ἐσένα τὸν ἀπερίγραφτο καὶ ἀνεξήγητο Λόγο τοῦ Θεοῦ, πού ἔγινες ἄνθρωπος γιά μᾶς, φιλάνθρωπε, τό σεβάσμιο σύνολο τῶν σοφῶν Πατέρων σέ ἀνακήρυξε Θεό τέλειο καὶ ἄνθρωπο πού ὑπάρχεις διπλός ὡς πρὸς τίς φύσεις καὶ τίς ἐνέργειες, διπλός καὶ στίς θελήσεις ἀλλά ἕνας ὁ ἴδιος ὡς πρὸς τήν ὑπόσταση (τό πρόσωπο)· γί αὐτό μαζί καί μέ τόν Πατέρα καί τό ἅγιο Πνεῦμα ἀναγνωρίζοντάς σε ἕνα Θεό σέ προσκυνοῦμε μέ πίστη μακαρίζοντας ἐκείνους.</p> <p>Καί τόν Πύρρο καί τόν Σέργιο καί τόν Ὀνώριο μα- ζί, τόν Εὐτυχῆ, τόν Διόσκορο καί τόν φοβερό Νεστόριο τούς καταστρέψατε, ἔνδοξοι Πατέρες, διασώζοντας καί ἀπό τούς δύο γκρεμούς τό ποιμνιο (τό κοπάδι) τοῦ Χριστοῦ διακηρύσσοντας λαμπρά ὅτι ὁ Χριστός εἶναι διπλός στίς φύσεις, ἀλλά ἕνας στό πρόσωπο πού δια- κρίνεται μόνο ἀπό τίς ἐνέργειες· Τόν ὅποιο καί προ-</p>
--	--	---

<p>δεικνύμενον· ὄν καὶ προσκυνοῦντες, ὡς ἄνθρωπον, καὶ τέλειον Θεόν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ὑμᾶς δοξάζομεν.</p> <p>Ἄκτιστον ἐκήρυξαν, οἱ θεοφόροι συμφώνως, τὴν θείαν ἐνέργειαν, καὶ τὴν θείαν θέλησιν τοῦ πτωχεύσαντος, τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον, τῇ σαρκὶ νείμαντες, τὸ κτιστόν τῆς ἐνεργείας τε, καὶ τῆς θελήσεως, φύσεως φυγόντες τὴν σύγχυσιν, ἐμφρόνως οἱ μακάριοι, ὑποστατικὴν τε διαίρεσιν, οὓς ἐν ἐτησίοις, τιμῶντες οἱ πιστοὶ ταῖς ἐορταῖς, Χριστὸν συμφώνως δοξάζομεν, τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα.</p> <p>Τριάδα τὴν ἄκτιστον, οἱ θεοφόροι Πατέρες, Θεὸν ἓνα Κύριον, ὁμοφρόνως σήμερον ἀνεκήρυξαν, τὸ ἀπλοῦν ἅπασι, τῆς μιᾶς φύσεως, καταλλήλως ὑποδείξαντες, κοινῷ θελήματι, καὶ τῆς ἐνεργείας ἀπλότητι, ἀναρχον ἀτελεύτητον, τοῦτον διὰ πάντων γνωρίσαντες· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν, αὐτοὺς ὡς Ἀποστόλων μιμητάς, καὶ τὸ ἐκείνων διδάξαντας, πάντας Εὐαγγέλιον.</p> <p>Δόξα...</p> <p>Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας, μέλος ἑναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα, τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ ὀρθοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας</p>		<p>σκυνώντας ὡς ἄνθρωπο καὶ τέλειο Θεό μαζί μέ τόν Πατέρα καί τό Ἅγιο Πνεῦμα τώρα σᾶς δοξάζουμε.</p> <p>Οἱ θεοφόροι (φορεῖς τοῦ Θεοῦ) Πατέρες κήρυξαν ὁμόφωνα ἄκτιστη τῇ θείᾳ ἐνέργεια καί τῇ θείᾳ θέλησιν Ἐκείνου πού πτώχευσε παίρνοντας τή δική μου ἀνθρώπινη φύση ἀποδίδοντας στή ἀνθρώπινη φύση τό ὅτι εἶναι κτιστή ἡ ἐνέργεια καί ἡ θέλησή της ἀποφεύγοντας μέ σύνεση τή σύγχυση τῆς φύσεως οἱ μακάριοι καί τή διαίρεση τοῦ προσώπου· Αὐτούς τιμῶντας οἱ πιστοί μέ ἐτήσιες ἐορτές δοξάζουμε ὁμόφωνα τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος τούς δόξασε.</p> <p>Τὴν ἄκτιστη Τριάδα οἱ θεοφόροι Πατέρες τὴν ἀνακήρυξαν σήμερα ἓνα Θεό Κύριο ὑποδεικνύοντας κατάλληλα σέ ὅλους τὴν ἀπλότητα τῆς μιᾶς φύσεως μέ τό κοινό θέλημα καί ἀπλότητα τῆς ἐνεργείας ἀναγνωρίζοντάς τον μέ ὅλα ὅτι δέν ἔχει ἀρχή καί τέλος· Γί' αὐτό τούς ἀνυμνοῦμε ὡς μιμητές τῶν Ἀποστόλων καί διότι ἐδίδαξαν σέ ὅλους τό Εὐαγγέλιο ἐκείνων.</p> <p>Δόξα ...</p> <p>Ἄς ὑμνήσουμε σήμερα τίς μυστικές σάλπιγγες τοῦ Πνεύματος, τοὺς Πατέρες πού εἶχαν μέσα τους τό Θεό, οἱ ὁποῖοι μελώδησαν μέσα στήν Ἐκκλησία τῇ ἁρμονικῇ μελωδίᾳ τῆς θεολογίας, δηλαδή μία Τριάδα ἀπαράλλακτη καί οὐσία καί Θεότητα· Αὐτούς πού ἐξουδετέρωσαν τόν Ἄρειο καί εἶναι ὑπερασπιστές τῶν Ὄρθοδόξων· Οἱ ὁποῖοι πρεσβεύουν πάντοτε στόν Κύριο</p>
---	--	--

πάντοτε Κυρίω, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νῦν... Τό α'. Θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 9-11).

Αναγνώσματα.

Γένεσις: (ΙΔ'. 14-20).

Ακούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτεται Λῶτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν, καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτός, καὶ οἱ Παιῖδες αὐτοῦ μέτ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτούς καὶ κατεδίωξεν αὐτούς ἕως Χοβάλ, ἡ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λῶτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῶ μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μέτ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· τοῦτο ἦν πεδῖον Βασιλέως. Καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον, ἦν δὲ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονόμιον: (Α'. 8-11, 14-17).

νά ἐλεθούν οἱ ψυχές μας.

Καί νῦν... Τό πρῶτο Θεοτοκίο τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενο.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 9-11).

Αναγνώσματα.

Γένεση. (ΙΔ'. 14-20).

Ὅταν ἄκουσε ὁ Ἄβραμ, ὅτι αἰχμαλωτίσθηκε ὁ Λῶτ ὁ ἀνηψιός του, μέτρησε τοὺς ἀνθρώπους πού γεννήθηκαν στήν οἰκογένειά του πού ἦταν τριακόσιοι δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἀκολούθησε (τοὺς ἐχθρούς) μέχρι τὴν πόλη Δάν· καὶ ἐπιτέθηκε ἐναντίον τους κατὰ τὴ νύκτα ὁ ἴδιος καὶ μαζί του οἱ ὑπηρέτες του, καὶ τοὺς χτύπησε, καὶ τοὺς νίκησε, καὶ τοὺς καταδίωξε μέχρι τὴ Χοβάλ, πού βρίσκεται ἀριστερά ἀπὸ τὴ Δαμασκό. Καὶ ἔφερε πίσω ὅλο τό ἵππικό τῶν Σοδόμων, καὶ ἔφερε πίσω τὸν Λῶτ τὸν ἀνηψιό του καὶ ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του καὶ τίς γυναῖκες καὶ τό λαό. Καὶ βγήκε ὁ βασιλιάς τῶν Σοδόμων σέ συνάντησή του μετὰ τὴν ἐπιστροφή του ἀπὸ τὴ σφαγὴ τοῦ Χοδολλογόμορ καὶ τῶν βασιλέων πού ἦταν μαζί του στήν κοιλάδα τοῦ Σαβύ, δηλαδή «στήν κοιλάδα τῶν βασιλέων». Καὶ ὁ Μελχισεδέκ, ὁ βασιλιάς τῆς Ἱερουσαλήμ, πού ἦταν καὶ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, προσέφερε (στό Θεό) ἄρτους καὶ οἶνο (κρασί). Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ καὶ εἶπε· Εὐλογημένος νά εἶναι ὁ Ἄβραμ ἀπὸ τὸν Ὑψιστο Θεό, πού δημιούργησε τὸν οὐρανὸ καὶ τὴ γῆ. Καὶ δοξασμένος ἄς εἶναι ὁ Θεός ὁ Ὑψιστος πού παρέδωσε τοὺς ἐχθρούς σου αἰχμαλώτους σ' ἐσένα.

Δευτερονόμιο: (Α'. 8-11, 14-17).

<p>Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ὑμῶν προσθεῖη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χλιοπλασίως, καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτούς ἡγεῖσθαι ἐφ' ἡμῶν, χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσει πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγα κρινεῖς, οὐ μὴ ὑποστείλη πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστί.</p> <p>Δευτερονόμιον: (Γ'. 14-21). Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ·</p>		<p>Εἶπε ὁ Μωυσῆς πρὸς τὸ λαὸ τοῦ Ἰσραὴλ· Κοιτάξτε, παρέδωσα μπροστά σας τὴ γῆ· μπεῖτε καὶ κληρονομήστε τὴ γῆ, πού ὀρκίσθηκε ὁ Κύριος στοὺς πατέρες σας, τὸν Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, νὰ τὴ δώσει σ' αὐτούς καὶ στοὺς ἀπογόνους τους μετὰ ἀπ' αὐτούς. Καὶ τὸν καιρὸ ἐκεῖνο (τῆς ἐξόδου ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο) σὰς εἶπα· Δέ θά μπορέσω μόνος, νὰ σὰς κυβερνῶ. Ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς μας σὰς πλήθυνε, καὶ νά, εἴσθε σήμερα ὅπως τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὸ πλήθος. Ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας νὰ σὰς ἀυξήσει χίλιες φορές ἀπὸ ὅ,τι εἴσθε, καὶ νὰ σὰς εὐλογήσει, ὅπως σὰς ὑποσχέθηκε. Καὶ πῆρα ἀπὸ σὰς ἄνδρες σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονες καὶ συνετούς, καὶ ἀνέθεσα σ' αὐτούς νὰ σὰς διοικοῦν, ἀρχηγούς χιλίων καὶ ἑκατό καὶ πενήντα καὶ δέκα ἀνδρῶν καὶ γραμματοδιδασκάλους καὶ δικαστές σας. Καὶ ἔδωσα ἐντολὴ στοὺς δικαστές σας ἐκεῖνο τὸν καιρὸ λέγοντας· νὰ ἀκοῦτε προσεκτικὰ τίς διαφορὲς μεταξύ τῶν ἀδελφῶν σας, καὶ κρίνετε δίκαια μεταξύ κάθε ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του (τοῦ Ἰσραηλίτου) καὶ τοῦ προσηλύτου (τοῦ ξένου). Δέ θά κάνεις διάκριση προσώπου κατὰ τὴν κρίση· Ὅπως θά κρίνεις τὸν ταπεινὸ καὶ ἄσημο, ἔτσι θά κρίνεις τὸν ἰσχυρὸ καὶ ἐπίσημο· δέν θά διστάζεις μπροστά σέ πρόσωπο ἀνθρώπου, διότι ἡ κρίση εἶναι τοῦ Θεοῦ.</p> <p>Δευτερονομίου: (Γ'. 14-21). Εἶπε ὁ Μωυσῆς στό λαὸ τοῦ Ἰσραὴλ· νά, εἶναι τοῦ</p>
--	--	--

ιδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανός τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μέτ' αὐτούς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρός, καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον. Ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσηλύτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεὸς σου, ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Ἐκτενής...Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα: Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου.

Δόξα ...

Ἀποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γεγονάτε, Ἅγιοι Πατέρες· τῆς γὰρ Ἁγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθόδοξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλετε. Μεθ' ὃν καὶ

Κυρίου, τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός (ἡ ἀτμόσφαιρα) καὶ ὁ οὐρανός ἐπάνω ἀπ' αὐτήν, ἡ γῆ καὶ ὅλα ὅσα ὑπάρχουν σ' αὐτήν. Ἐν τούτοις διάλεξε ὁ Κύριος τοὺς πατέρες σας, γιὰ νὰ τοὺς ἀγαπᾷ, καὶ διάλεξε τοὺς ἀπογόνους ἐκείνων μετὰ ἀπ' αὐτούς, δηλαδή ἐσᾶς, σήμερα περισσότερο ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη. Καὶ θὰ περικόψετε τὴ σκληροκαρδία σας, καὶ δέν θὰ ἔχετε πλέον σκληρὸ τράχηλο (λαιμό)· δέν θὰ εἰσθε ἀλαζόνες, (ὑπερήφανοι). Διότι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς σας αὐτός εἶναι Θεὸς τῶν Θεῶν καὶ Κύριος τῶν Κυρίων· Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός καὶ φοβερός, ὁ ὁποῖος δέν ἐπηρεάζεται ἀπὸ πρόσωπο οὔτε θὰ δωροδοκηθεῖ· Εἶναι αὐτός πού ἀποδίδει δικαιοσύνη στὸν ξένο καὶ στὸν ὀρφανὸ καὶ στὴ χήρα, καὶ ἀγαπᾷ τὸν ξένο δίνοντάς του τροφή καὶ ἔνδυμα· Τὸν Κύριο τὸ Θεό σου θὰ εὐλαβεῖσαι, καὶ αὐτὸν μόνον θὰ λατρεύεις, καὶ σ' αὐτὸν μόνον θὰ προσκολληθεῖς, καὶ στό ὄνομά του θὰ ὀρκίζεσαι· Αὐτός θὰ εἶναι καύχημά σου, καὶ ὁ ἴδιος θὰ εἶναι Θεὸς σου, αὐτός πού ἔκαμε γιὰ σένα αὐτά τὰ μεγάλα καὶ ἔνδοξα, πού εἶδαν τὰ μάτια σου.

Ἐκτενής...Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα: Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου.

Δόξα ...

Ἐγίνατε ἀκριβεῖς φύλακες τῶν ἀποστολικῶν παραδόσεων, Ἅγιοι Πατέρες· Γιατί ἀφοῦ διατυπώσατε δογματικὰ ὀρθόδοξα ὅτι ἡ Ἁγία Τριάδα ἔχει τὴν ἴδια οὐσία, ἐξουδετερώσατε συνοδικὰ τὴ βλασφημία τοῦ Ἀρείου. Μετὰ τὸν ὁποῖον, ἀφοῦ ἐλέγξατε τὸν πνευμα-

<p>Μακεδόνιον πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιόν τε, καὶ Σεβῆρον τὸν Ἀκέφαλον. Ὡν τῆς πλάνης αἰτήσασθε ῥυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, διατηρεῖν ἐν τῇ πίστει δεόμεθα.</p> <p>Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Ἀσπόρως ἐκ θεοῦ Πνεύματος, βουλήσει δέ, Πατρός, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. Διὸ μὴ παύση πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</p> <p>Νῦν Ἀπολύεις. Τρισάγιον. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 15,-16). Ἀπολυτίκια. Τό ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου. Δόξα ... Τῶν Πατέρων.</p> <p>Ὑπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τό φωστήρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας, Πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.</p> <p>Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἑγερσιν δείξας ὡς</p>		<p>τομάχο Μακεδόνιο, καταδικάσατε τὸν Νεστόριο, τὸν Εὐτυχῆ καὶ τὸ Διόσκορο, καὶ τὸν Σαβέλλιο καὶ τὸν Σεβῆρο πού ὀνομάσθηκε Ἀκέφαλος. Ζητήστε ἀπὸ τοῦ Θεοῦ σᾶς παρακαλοῦμε, ἀφοῦ ἀπαλαγοῦμε ἐμεῖς ἀπὸ τὴν πλάνη αὐτῶν, νὰ διατηρήσουμε ἀκηλίδωτη τὴ ζωὴ μας.</p> <p>Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Χωρὶς ἄνδρα, μέ τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ μέ τὴ θέληση τοῦ Πατρὸς, συνέλαβες τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, πού ὑπῆρχε προαιώνια ἀπὸ τὸν Πατέρα χωρὶς μητέρα, καὶ γεννήθηκε ἀπὸ σένα γιὰ μᾶς χωρὶς πατέρα, αὐτὸν πού γέννησες, καὶ ὡς βρέφος ἔθρεψες μέ τό γάλα σου. Γι' αὐτό μὴ παύσεις νὰ μεσολαβεῖς, νὰ λυτρωθοῦν ἀπὸ κινδύνους οἱ ψυχές μας.</p> <p>Νῦν Ἀπολύεις. Τρισάγιο. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 15,-16). Ἀπολυτίκια Τό ἀναστάσιμο τοῦ ἤχου. Δόξα ... Τῶν Πατέρων.</p> <p>Εἶσαι ὑπερβολικά δοξασμένος, Χριστέ Θεέ μας, ἐσύ πού ἐθεμελιώσες ἐπάνω στή γῆ τοὺς Πατέρες ὡς φωτεινά ἀστέρια καὶ διὰ μέσου αὐτῶν ὀδήγησες ὅλους ἐμᾶς στήν ἀληθινὴ πίστη, πολυεύσπλαγχνε, δόξα σ' ἐσένα.</p> <p>Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐσύ πού γιὰ μᾶς γεννήθηκες ἀπὸ Παρθένο, καὶ ὑπέμεινες Σταύρωση, Ἀγαθὴ, Ἐσύ πού ἀπεγύμνωσες τό θάνατο μέ τό θάνατό σου, καὶ ἔδειξες ἀνάσταση ὡς</p>
---	--	--

<p>Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον. Ἀπόλυσις. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 16-17).</p> <p>ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ 13-19 ΙΟΥΛΙΟΥ).</p> <p>ΟΡΘΟΣ</p> <p>Προκαταρκτικά: (Συλλειτουργικόν. Σελίς 17-31). Καθίσματα. Τά Ἀναστάσιμα. Εὐλογητάρια. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 31-32). Ὑπακοή. Αναβαθμοί. Προκείμενον: (Τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς). Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου: Συλλειτουργικόν. Σελίς 33). Εὐαγγέλιον. Τό Ἑωθινόν τῆς Κυριακῆς. (Οκτώηχος. Σελίς 190-202). Ἀνάστασιν Χριστοῦ... (Συλλειτουργικόν. Σελίς 33-34). Ὁ Ν'. Ψαλμός: (Συλλειτουργικόν. Σελίς 34-35). Πεντηκοστάριον: (Συλλειτουργικόν. Σελίς 36). «Σῶσον ὁ Θεός...».</p>		<p>Θεός, μὴ παραβλέψεις αὐτοὺς πού ἔπλασες μέ τό χέρι σου· Δεῖξε τή φιλανθρωπία σου, Ἐλεῆμον, δέξου τή Θεοτόκο πού σ' ἐγέννησε, καί πού πρεσβεύει γιά μᾶς, καί σῶσε, Σωτήρα μας, λαό ἀπελπισμένο.</p> <p>Ἀπόλυση. (Συλλειτουργικό. Σελδα 16-17).</p> <p>ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ (13-19 ΙΟΥΛΙΟΥ).</p> <p>ΟΡΘΟΣ</p> <p>Προκαταρκτικά: (Συλλειτουργικό. Σελίδα 17-31). Καθίσματα. Τά Ἀναστάσιμα. Εὐλογητάρια. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 31-32). Ὑπακοή. Αναβαθμοί. Προκείμενο: (Τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς). Τάξη τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου: (Συλλειτουργικό. Σελίδα 33). Εὐαγγέλιο. Τό Ἑωθινόν τῆς Κυριακῆς. (Οκτώηχος. Σελίδα 190-202). Ἀνάστασιν Χριστοῦ... (Συλλειτουργικό. Σελίδα 33-34). Ν'. Ψαλμός: (Συλλειτουργικό. Σελίδα 34-35). Πεντηκοστάριο: (Συλλειτουργικό. Σελίδα 36). «Σῶσον ὁ Θεός...».</p>
---	--	---

<p>(Συλλειτουργικόν. Σελίς 36-37). Κανόνες. Ωιδή Α'. Ὁ ἀναστάσιμος τοῦ ἤχου. Τῶν Πατέρων. Πλάνης καθαιρέτας δεξιούς, νῦν ἀνυμνήσαι προθέμενος Δέσποτα, χάριν τήν σὴν ἄνωθεν, τήν πανσθενῆ καλῶ καὶ τήν ἐνέργειαν· δεξιὰ γὰρ ὄντως, σὺ τοῦ Πατρὸς τε καὶ δύναμις. Λόγοις Προφητῶν τῶν ἱερῶν, Εὐαγγελίων τε νόμοις ἐπόμενοι, τοῦ Θεοῦ τὸ ἄγνωστον, καὶ τὸ γνωστὸν σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξαν, οἱ σοφοὶ Πατέρες, τῆς πλάνης πάντας ῥυσάμενοι. Ἄνωθεν χορὸς προφητικός, καὶ Ἀποστόλων ὁ θεῖος κατάλογος, ἓνα τρισπόστατον, Θεὸν τρανῶς καὶ πανσθενῆ ἐδίδαξαν, ὃν σεπτοὶ Πατέρες, σαφῶς ἡμῖν ἐξεκάλυψαν. Νόμοις πειθαρχοῦντες θεϊκοῖς, οἱ θεοφόροι Πατέρες ἐδίδαξαν, κατ' οὐσίαν ἄγνωστον, τὸν ποιητὴν ἀπάντων χρηματίζοντα, ἐνεργείαις μόναις, καλῶς νοεῖσθαι τοῖς βλέπουσι. Θεοτοκίον. Φῶς τὸ τριλαμπές θεουργικῶς, ἐν τῇ γαστρὶ σου χωρήσασα Δέσποινα, τὰς καρδίας φώτισον, ὡς ἀγαθὴ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε· φῶς γὰρ σὺ καὶ δόξα, καὶ σωτηρία αἰώνιος.</p>		<p>(Συλλειτουργικό. Σελίδα 36-37). Κανόνες. Ωιδή Α'. Ὁ ἀναστάσιμος τοῦ ἤχου. Τῶν Πατέρων. Ἐχοντας τήν πρόθεση νά ἀνυμνήσω τούς ἐπιδέξιους νικητές τῆς πλάνης, Κύριε, ἐπικαλοῦμε ἀπὸ ψηλά τήν παντοδύναμή σου χάρη καὶ τήν ἐνέργεια· διότι Ἐσύ εἶσαι τὸ δεξιό χέρι τοῦ Πατρὸς καὶ ἡ δύναμη. Ἀκολουθώντας τά λόγια τῶν Προφητῶν καὶ τούς νόμους τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων οἱ σοφοὶ Πατέρες μᾶς δίδαξαν μέ σαφήνεια τί εἶναι ἄγνωστο γιά τό Θεό (σχετικά μέ τό Θεό) καὶ τί εἶναι γνωστό λυτρώνοντάς μας ἀπό τήν πλάνη. Ἀπό ψηλά ὁ ὄμιλος τῶν Προφητῶν καὶ ἡ θεϊκὴ ὀμάδα τῶν Ἀποστόλων ἐδίδαξαν λαμπρά ἓνα Θεό μέ τρία πρόσωπα καὶ παντοδύναμο, τόν ὁποῖο οἱ σεβά- σμιοι Πατέρες καθαρά μᾶς ἀποκάλυψαν. Πειθαρχώντας στούς θεϊκοὺς νόμους οἱ θεοφόροι Πατέρες δίδαξαν, ὅτι εἶναι ἄγνωστος στήν οὐσία ὁ Ποιητής ὅλων καὶ ὅτι μόνο μέ τίς ἐνέργειες κατανοεῖται καλά ἀπό ἐκείνους πού βλέπουν. Θεοτοκίον. Ἐσύ πού χώρεσες στήν κοιλία σου τό τρίφωτο φῶς, Κυρία, μέ θεϊκὴ ἐνέργεια, φώτισε ὡς ἀγαθὴ τίς καρδίες αὐτῶν πού σέ ὑμνοῦν μέ εὐσέβεια· διότι Ἐσύ εἶσαι φῶς καὶ δόξα καὶ σωτηρία αἰώνια.</p>
---	--	--

<p>Δεύτερος. Ἡ τῶν Πατέρων, εὐσεβῆς ὁμήγουρις, ἡ κροτηθεῖσα ποτέ, κατ' Εὐτυχοῦς ὄντως, τὸν Σωτῆρα ὥρισεν, ἀδιαίρετοις φύσεσιν, ἐν δυσι τοῖς τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Κυρίλλου διδάγμασι, βαίνουσα σαφῶς καὶ ἐμμένουσα. Ἐξακοσίων, ὁ ἀριθμὸς τριάκοντα, εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν, τὴν Εὐτυχοῦς πλάνην, καὶ Σεβήρου αἵρεσιν, καταβαλόντες, ἔφασαν: Ἐν δυσι ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν, βαίνοντες ἔπεισι Κυρίλλου τοῦ μάκαρος. Ὁ μὴ κηρύττων, ἐν δυσι ταῖς φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις Χριστόν, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σχοιή τὸ ἀνάθεμα· ἡ γὰρ τετάρτη Σύνοδος, τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐμφρόνως οὕτως ἐθέσπισε. Πάντες οὖν αὐτοὺς μακαρίσωμεν. Θεοτοκίον. Δεδοξασμένα, περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν. Ωιδὴ Γ'. Ὁ ἀναστάσιμος... Τῶν Πατέρων. Ἡ πρώτη πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὺς ὑμᾶς ἀνεστόμωσε, τὴν πλάνην Ἐνδοξοῖ κατασύροντας, καὶ πιστοὺς ποτίζοντας, εὐσεβείας νάματα, Προφητῶν Ἀποστόλων</p>		<p>Δεύτερος. Ὁ εὐσεβῆς ὄμιλος τῶν Πατέρων πού συγκροτήθη- κε κάποτε κατὰ τοῦ Εὐτυχῆ ἀληθινὰ καθόρισε ὅτι ὁ Σωτῆρας εἶναι μὲ δύο ἀδιαίρετες φύσεις ἀκολουθώντας μὲ σαφήνεια καὶ μένοντας σταθερά στά διδάγματα τοῦ Ἁγίου Πατρὸς Κυρίλλου. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑξακοσίων τριάντα εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν ἀφοῦ κατανίκησαν τὴν πλάνην τοῦ Εὐτυχῆ καὶ τὴν αἵρεση τοῦ Σεβήρου εἶπαν: Κηρύττομε τὸν Χριστό μὲ δύο οὐσίες ἀκολουθώντας τὰ λόγια τοῦ μακάριου Κυρίλλου. Ὅποιος δὲν κηρύττει τὸ Χριστό τὸ Λόγο τοῦ Πα- τρὸς μὲ δύο φύσεις καὶ ἐνεργεῖες ἅς ἔχει τὸ ἀνάθεμα· διότι ἡ Τετάρτη Σύνοδος τῶν Ἁγίων Πατέρων ἔτσι νο- μοθέτησε μὲ σύνεση. Ὅλοι λοιπὸν ἅς τοὺς μακαρίσου- με. Θεοτοκίον. Δοξασμένα λόγια ἔχουν λεχθεῖ σέ γενεές γενεῶν γιὰ σένα πού χώρεσες στήν κοιλία σου τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔμεινες ἀγνή, Θεοτόκε Μαρία· γι' αὐτό ὅλοι σέ ἐγκωμιάζουμε ἐσένα τὴν προστασία μας μετὰ τὸν Θεό. Ωιδὴ Γ'. Ὁ ἀναστάσιμος... Τῶν Πατέρων. Ἡ πρώτη πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σᾶς ἔνωσε Ἐνδοξοῖ, σάν ποταμοὺς πού σέρνουν κάτω τὴν πλάνην καὶ ποτίζουν τοὺς πιστοὺς μὲ τὰ νάματα (τὰ νερά) τῆς εὐσεβείας, δηλαδή τὸ κήρυγ- μα τῶν Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων.</p>
--	--	--

<p>τὸ κήρυγμα.</p> <p>Σέργιον καὶ Πύρρον τοὺς δεινούς, προστάτας τῆς αἰρέσεως, Παῦλον καὶ Πέτρον καὶ τὸν Θεόδωρον, γενναίως ἅμα Σοφοὶ καθείλετε, τὴν σεπτὴν στηρίζαντες, Ἐκκλησίαν ἔνδοξοι, Ἀποστόλων Πατέρων τοῖς δόγμασιν.</p> <p>Ἀνάρχου Θεότητος τρανώς, ἐνέργειαν συνάναρχον, οἱ θεοφόροι ἀνακηρύξαντες, κτιστὴν ἐδίδαξαν τὴν ἐνέργειαν, τοῦ κτιστοῦ προσλήμματος, ἐν διπλῇ φύσεων, Υἱόν ἕνα Χριστὸν καταγγείλαντες.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἰδεῖν οἱ ποθοῦντες τὰς αὐγάς, τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν ἀνέσπερον θείαν ἔλλαμψιν, πηγῇ προσδράμωμεν τῇ τῆς χάριτος, τῇ μητρὶ τοῦ κτίσαντος· ἐν αὐτῇ γὰρ ἅπαντα τοῖς πιστοῖς χορηγεῖται τὰ βέλτιστα.</p> <p>Δεύτερος.</p> <p>Οἱ τῆς Σεβήρου ἀναιδῶς ἐναβρυνόμενοι λόγοις, τοῖς ἰοῦ θανατηφόρου ἐμπλέοις, καταισχύνθητε αἰεὶ, ἀποχωροῦντες ἅπαντες, τῆς Ἐκκλησίας ὥσπερ λύκοι καὶ κύνες ἀρπάκτορες.</p> <p>Οἱ θιασῶται καὶ πιστοὶ, τὸν παντουργὸν καὶ Σωτῆρα, ἐν δυσὶν ἀδιαιρέτοις οὐσίαις, καὶ θελήσει διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις σέβομεν, τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην· ὅθεν εἰς τέλος τροπούμεθα.</p> <p>Δεῦτε Σεβήρου, Εὐτυχοῦς, καὶ Ἰακώβου</p>		<p>Τὸ Σέργιο καὶ τὸν Πύρρο, τοὺς φοβεροὺς ἀρχηγούς τῆς αἰρέσεως, τὸν Παῦλο καὶ Πέτρο καὶ τὸν Θεόδωρο τοὺς νικήσατε ταυτόχρονα, Σοφοὶ, στηρίζοντας τὴ σεβάσμια Ἐκκλησία, ἔνδοξοι, μέ τὰ δόγματα τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Πατέρων.</p> <p>Ἀφοῦ κήρυξαν οἱ Θεοφόροι ὅτι ἡ ἐνέργεια τῆς Θεότητος, πού δὲν ἔχει ἀρχή, εἶναι καὶ αὐτὴ χωρὶς ἀρχῆς, ἐδίδαξαν ὅτι ἡ ἐνέργεια τῆς κτιστῆς (ἀνθρώπινης) φύσεως πού προσέλαβε εἶναι κτιστὴ, κηρύττοντας ἕνα Υἱὸ τὸ Χριστό μέ δύο φύσεις.</p> <p>Θεοτοκίο.</p> <p>Ὅσοι ποθοῦμε νὰ δοῦμε τὸ φωτισμὸ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τὴν ἀβασίλευτη θεικὴ λάμψη, ἅς προστρέξουμε στὴν πηγὴ τῆς χάριτος, τῇ Μητέρα τοῦ Κτίστου· διότι διὰ μέσου αὐτῆς χορηγοῦνται (προσφέρονται) στοὺς πιστοὺς τὰ καλλίτερα.</p> <p>Δεύτερος.</p> <p>Ὅσοι καμαρώνετε ἀδιάντροπα μέ τὰ λόγια τοῦ Σεβήρου, πού εἶναι γεμᾶτα ἀπὸ θανατηφόρο δηλητήριο, ντροπιασθεῖτε γιὰ πάντα ἀπομακρυνόμενοι ὅλοι ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία ὡς λύκοι καὶ σκύλοι ἀρπακτικοί.</p> <p>Οἱ ἀκόλουθοι καὶ πιστοὶ τὸν Δημιουργὸ τῶν πάντων καὶ Σωτῆρα τὸν σεβόμεστε μέ δύο ἀδιαιρέτες οὐσίες καὶ μέ διπλές θελήσεις καὶ ἐνεργείες· Ἔτσι κατατροπώνουμε τελειωτικὰ τὴν πλάνη τοῦ Σεβήρου.</p> <p>Ἐλάτε, ἅς ἀπαλλαγοῦμε λαμπρὰ ἀπὸ τὴν πλάνη</p>
---	--	---

τὴν πλάνην, Θεοδώρου Διοσκόρου σὺν τούτοις, ἀποθώμεθα τρανώς, τὴν δὲ τετάρτην Σύνοδο, τῶν εὐσεβῶν Πατέρων, μέλψωμεν θείοις ἐν ἄσμασι.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις, ἀγνή, μακαρίζομεν.

Μικρὰ Συναπτὴ.

(Συλλετουργικό. Σελίς 37-38).

Καθίσματα.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἰρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε· λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, πράϊνον μηχανάς τε, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

Ἰδιὴ Δ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

Τῶν Πατέρων.

Νόμους τοὺς τοῦ Πνεύματος, μελέτην

τοῦ Σεβήρου, τοῦ Εὐτυχῆ καὶ μαζί τους τοῦ Θεοδώρου καὶ τοῦ Διοσκόρου· Καὶ τὴν Τετάρτη Σύνοδο τῶν εὐσεβῶν Πατέρων ἅς τὴν ὑμνήσουμε μέ θεϊκούς ὕμνους.

Θεοτοκίον.

Ἀναδείχθηκες ἀνώτερη ἀπὸ τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφίμ, Θεοτόκε· διότι ἐσὺ μόνη, ἀμόλυντη, δέχθηκες τὸν ἀχώρητο Θεὸ στήν κοιλία σου· γι' αὐτὸ ὅλοι οἱ πιστοὶ, ἀγνή, σέ μακαρίζουμε μέ ὕμνους.

Μικρὴ Συναπτὴ.

(Συλλετουργικό. Σελίδα 37-38).

Καθίσματα.

Ἀναδείχθηκατε σαφέστατα ἀστέρια ὑπέρλαμπρα στὸν κόσμῳ, Πατέρες θεολόγοι, λιώνοντας τίς αἰρέσεις τῶν βλάσφημων φλύαρων, σβήνοντας τίς φλογισμένες συγχύσεις τῶν κακόφημων· γι' αὐτὸ ὡς Ἱεράρχες τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε νὰ σωθοῦμε ἐμεῖς.

Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Γρήγορα δέξου, Κυρία τίς ἱκεσίες μας, καὶ ὀδήγησέ τις στὸ δικό σου Υἱό καὶ Θεό, Κυρία παναμόλυντη· διάλυσε τίς δύσκολες περιστάσεις αὐτῶν ποὺ προστρέχουν σ' ἐσένα· καταπράυνε τὰ μηχανήματα καὶ κατάβαλε τὸ θράσος, τῶν ἀθέων ποὺ ὀπλίζονται ἐναντίον τῶν δούλων σου

Ἰδιὴ Δ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

Τῶν Πατέρων.

Μελετώντας τοὺς νόμους τοῦ Πνεύματος, Σοφοί,

ποιούμενοι, τούς πρακτικούς νόμους, Σοφοί, καταπεμφθέντας πρὸς ὑμᾶς, ἐκ Ῥώμης ἐδέξασθε, καὶ ἀναπτύξαντες φωτὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, τὴν Ἐκκλησίαν καλῶς ἐστηρίξατε.

Ὑμνοὶς καταστέψωμεν, τὴν θείαν ὁμήγουριν θεοφόρων οἱ πιστοὶ τῶν τὸν σαρκωθέντα Λόγον γάρ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ταῖς ἐνεργείαις ἅμα καὶ τοῖς θελήμασι, τοῖς καταλλήλοις ἡμῖν ἀνεκήρυξαν.

Μέγιστα φυσώμενον, Ὀνώριον πάνσοφοι, ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ ἀρχῇ, Ῥώμης ποτὲ τῆς παλαιᾶς, καλῶς κατεστρέψατε, καὶ μετὰ τέλος τοῦτον ἀποκηρύξαντες, ὡς τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ θρόνου ἀνάξιον.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐνυπόστατον, Παρθένε γεννήσασα, Θεοῦ καὶ φῶς ἀληθινόν τούς ὀφθαλμούς μου τῆς ψυχῆς, διάνοιξον δέομαι, καὶ τῆς ἐκεῖθεν αἴγλης μέτοχον ποίησον· σὺ γὰρ μεσίτις αὐτοῦ τε καὶ πρῦτανις.

Δεύτερος.

Φράσον ἡμῖν, ἄφρον Σεβῆρε καὶ μάταιε, μίαν φύσιν, σύνθετον τὸν ἀναρχον, φῶς τοῦ Πατρὸς Λόγον καὶ Υἱόν· εἰ γὰρ οὕτως εἴποις, καὶ ἄλλην φύσιν ἐσήμανας· ἢ σὰρξ γὰρ καὶ ὁ Λόγος, οὐχὶ μία οὐσία, ἀλλὰ δύο ὑπάρχουσιν, ἄθλιε.

Μίαν εἰπὼν, φύσιν τοῦ Λόγου ἐπήγαγε, σαρκωθεῖσαν, φύσιν ἀνθρωπότητος, ἄνευ

δεχθήκατε τούς πρακτικούς νόμους πού στάλθηκαν ἀπὸ τῆ Ῥώμης σ' ἐσᾶς, καὶ ἀφοῦ τούς ἀναπτύξατε, μέ τό φῶς τοῦ Πνεύματος στηρίξατε καλά τὴν Ἐκκλησία.

Ἄς στεφανώσουμε ἐμεῖς οἱ πιστοὶ μέ ὕμνους τὸν ἅγιο ὄμιλο τῶν θεοφόρων Πατέρων· διότι τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ πού πήρε σάρκα μᾶς τὸν δίδαξαν μέ τὰ κατάλληλα διδάγματα Θεόν καὶ ἄνθρωπο ταυτόχρονα μέ τίς ἐνέργειες καὶ τίς θελήσεις.

Τὸν Ὀνώριο πού φούσκωνε (περηφανευόταν) ὑπερβολικά κάποτε γιὰ τὸν θρόνο καὶ τό ἀξίωμα τῆς παλαιᾶς Ῥώμης, τὸν καταδικάσατε πολὺ σωστά, σοφοί, ἀποκηρύσσοντάς τον ἔστω καὶ μετὰ τό θάνατό του ὡς ἀνάξιο γιὰ τὴν ἐξουσία καὶ τό θρόνο.

Θεοτοκίο.

Ἐπειδὴ γέννησες, Παρθένε, τὸν προσωπικό Λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ φῶς ἀληθινό, ἄνοιξε σέ παρακαλῶ τά μάτια τῆς ψυχῆς μου καὶ κάνε με συμμετοχο τῆς λάμψης πού προέρχεται ἀπὸ ἐκεῖ· διότι ἐσύ εἶσαι μεσίτρια Ἐκείνου καὶ πρωτοστάτης.

Δεύτερος.

Πές μας, ἄμναλε Σεβῆρε καὶ ἀνόητε, ὅτι εἶναι μία φύση σύνθετη καὶ φῶς ὁ ἀναρχος (χωρὶς ἀρχή) Λόγος καὶ Υἱός τοῦ Πατρὸς· διότι ἐάν πεις ἔτσι παραδέχθηκες καὶ ἄλλη φύση· Διότι ἢ σάρκα καὶ ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἄθλιε, δέν εἶναι μία οὐσία ἀλλὰ δύο.

Ὅταν ὁ διδάσκαλος τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ πρόεδρος (ὁ Κύριλλος) ἔκανε λόγο γιὰ μία οὐσία τοῦ Λόγου

τροπή, ὅλως καὶ φυρμουῦ, ὁ Ἀλεξανδρέων, διδάσκαλός τε καὶ πρόεδρος, τρανώς τὰς δύο φύσεις, καὶ θελήσεις διδάσκων, τοὺς φρονεῖν ὀρθοδόξως ἐθέλοντας.

Δύο Χριστοῦ, ἅπαντες φύσεις κηρύττομεν, ἀσυγχύτως, πᾶσαν τὴν δυσσέβειαν, τοῦ Εὐτυχοῦς, ἄρδην οἱ πιστοί, καὶ τοῦ Διοσκόρου, τοῦ ἄφρονος στηλιτεύοντες, ἐπόμενοι τῷ ὄρω, τῶν Ἁγίων Πατέρων, Κυρίλλου τοῦ Θείου τοῖς ἔπεσι.

Θεοτοκίον.

Χερουβικόν, ὄχημα σὺ Θεομητορ ἄγνή, σὺ χωρίον, σὺ καὶ ἐνδιαίτημα, τοῦ πατρικοῦ, Λόγου καὶ Θεοῦ, τοῦ ἐκ σῶν ἀχράντων, λαγόνων σάρκα φορέσαντος· διὸ διτταῖς οὐσίαις, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, προσκυνοῦντες ἀπαύστως δοξάζομεν.

Ωιδὴ Ε'. Ὁ ἀναστάσιμος.

Τῶν Πατέρων.

Νομοθέτας θεοφόροι Χριστὸς ὑμᾶς ἔδειξεν, ὀδηγοῦντας ὡς Μωσῆς, Ἰσραὴλ νέον ἄριστα, Φαραῶ τὸν ἐχθιστον, βυθῶ δεινῶ τῆς ἀπωλείας, ὡσπερ ἐκεῖνος ποντίσαντας.

Ὡς καλλίστη καὶ λαμπρὰ τῶν Πατέρων ἡ Σύνοδος· τὸν ἀπλοῦν γάρ, Ἰησοῦν ἐκμαθοῦσα καὶ σύνθετον, ὡς Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, διπλᾶς αὐτοῦ τὰς ἐνεργείας, πᾶσι κηρύττει τοῖς πέρασι.

Δῶρον θεῖον τὰς ἐκ Ῥώμης γραφὰς

τοῦ Θεοῦ, προσέθεσε: «πού ἔλαβε σάρκα, δηλαδή ἀνθρώπινη φύση χωρὶς ἀλλοίωση καὶ σύγχυση» διδάσκοντας τίς δύο φύσεις καὶ θελήσεις σ' ἐκείνους πού θέλουν νὰ ἔχουν ὀρθόδοξο φρόνημα.

Δύο φύσεις τοῦ Χριστοῦ πού δέν συγχέονται, κηρύττουμε οἱ πιστοί, στηλιτεύοντας (καταδικάζοντας) ἀπὸ τὰ θεμέλια κάθε ἀσέβεια τοῦ Εὐτυχοῦς καὶ τοῦ ἀνόητου Διοσκόρου, ἀκολουθώντας τὸ δόγμα τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ τὰ λόγια τοῦ ἱεροῦ Κυρίλλου.

Θεοτοκίο.

Ἐσύ εἶσαι χερουβικό ὄχημα, ἄγνή Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἐσύ καὶ κατοικία τοῦ πατρικοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος φόρεσε σάρκα ἀπὸ τὰ δικά σου ἀμόλυντα σπλάχνα· γι' αὐτὸ προσκυνώντας αὐτόν πού πῆρε σάρκα ἀπὸ σένα μέ διπλές οὐσίες (φύσεις) ἀκατάπαυστα σέ δοξάζομεν.

Ωιδὴ Ε'. Ὁ ἀναστάσιμος.

Τῶν Πατέρων.

Ἐσᾶς πού ἔχετε μέσα σας τὸ Θεό, σᾶς ἀνέδειξε ὁ Χριστὸς νομοθέτες πού ὀδηγεῖτε ἄριστα τὸν νέον Ἰσραὴλ (τοὺς χριστιανούς), ὅπως ὁ Μωσῆς, διότι καταποντίσατε τὸν ἐχθρικώτατο Φαραῶ (τὴν αἵρεση) στὸ φοβερό βυθὸ τῆς ἀπωλείας, ὅπως ἐκεῖνος.

Πόσο ὠραιότατη καὶ λαμπρὴ εἶναι ἡ Σύνοδος τῶν Πατέρων, διότι, ἀφοῦ κατανόησε ὅτι ὁ ἀπλὸς Ἰησοῦς εἶναι καὶ σύνθετος, τὸν κηρύττει σέ ὅλα τὰ πέρατα ὡς Θεό καὶ ἄνθρωπο μέ διπλές τίς ἐνεργείες του.

Θεωρώντας ὡς θεῖο δῶρο τίς ἐπιστολές ἀπὸ τῆ

λογισάμενοι, ἐπ' ἐκείναις εὐσεβείας τὸν πύργον ἐστήριξαν, οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, διττὰς Χριστοῦ τὰς ἐνεργείας, ὡς καὶ τὰς φύσεις κηρύξαντες.

Ἐξηλέγχθη Παῦλος Πέτρος ὁμοῦ καὶ Θεόδωρος, σὺν τῷ Πύρρῳ καὶ Σεργίῳ Ὀνώριος, σύγχυσιν τοῦ Χριστοῦ τῶν φύσεων, τῆς ἐνεργείας τῇ συγχύσει, κατασκευάζοντες αἰσχίστα.

Θεοτοκίον.

Ὅλη Κόρη φωτισμὸς σὺ ὑπάρχεις καὶ ἔλλαμψις, τοῦ ἀδύτου φωτισμοῦ χρηματίσασα τέμενος· διὰ τοῦτο δέομαι, φωτὶ τῷ σῶ Θεογεννήτορ, ψυχῆς τὰς κόρας μου φώτισον.

Δεύτερος.

Ὡ Σεβῆρε τὰς φύσεις, τοῦ Χριστοῦ μὴ συγχέης δεινῶς παράνομε· οἱ γὰρ θιασῶται, καὶ παμμάκαρες πάντες Διδάσκαλοι, ἐν δυσὶν οὐσίαις, καὶ ἐν ἐνὶ Χριστὸν προσώπῳ, καταγγείλαντες πᾶσιν ἐξέθεντο.

Προσελάβετο φύσιν, τὴν τῆς ἀνθρωπότητος σαφῶς ὁ ἀναρχος, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, ὡς φιλόανθρωπος, θέλων οἰκτιραὶ ἡμᾶς τοὺς ἀπολωλότας· αὐτὸν ἀνακηρύττω, ἐν οὐσίαις δυσὶ καὶ θελήμασι.

Τὸν Σεβῆρον καθεῖλεν, ἡ τετάρτη Σύνοδος καὶ τὸν Διόσκορον, Χριστὸν βλασφημοῦντας, βεβαιούσα τὸν τόμον τοῦ Λέοντος, τοῦ Προέδρου Ῥώμης, πάνυ καλῶς τὰς δύο φύσεις,

Ῥώμη ἐπάνω σ' ἐκεῖνες στήριξαν τὸν πύργον τῆς εὐσεβείας οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, κηρύττοντας ὅτι εἶναι διπλές οἱ ἐνεργείες τοῦ Χριστοῦ, ὅπως οἱ φύσεις.

Ἐλέγχθηκε ὁ Παῦλος μαζί καὶ ὁ Θεόδωρος, ὁ Ὀνώριος μαζί μέ τὸν Πύρρο καὶ τὸ Θεόδωρο ἐπειδὴ αἰσχροτάτα δημιουργοῦσαν σύγχυση στίς φύσεις τοῦ Χριστοῦ μέ τή σύγχυση τῆς ἐνεργείας.

Θεοτοκίο.

Κόρη τοῦ Θεοῦ, ὀλόκληρη ὑπάρχεις φωτισμὸς καὶ λάμψη, διότι ὑπῆρξες ναὸς τοῦ ἀβασίλευτου φωτισμοῦ· γι' αὐτό παρακαλῶ, Θεογεννήτρια, φώτισε τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μου.

Δεύτερος.

Σεβῆρε, μὴ συγχέεις φοβερά τίς φύσεις τοῦ Χριστοῦ, παράνομε, διότι οἱ ὀπαδοὶ καὶ ὅλοι οἱ μακάριοι Διδάσκαλοι ἀποφάνθησαν κηρύττοντας σέ ὅλους τὸ Χριστό μέ δύο οὐσίες καὶ ἓνα πρόσωπο.

Προσελάβε σαφέστατα τὴ φύση τοῦ ἀνθρώπου ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς πού δέν ἔχει ἀρχή ὡς φιλόανθρωπος, θέλοντας νά δείξει εὐσπλαχνία σ' ἐμᾶς πού εἶχαμε χαθεῖ· αὐτὸν ἀνακηρύττω ὅτι ἔχει δύο φύσεις καὶ θελήματα.

Ἡ Τετάρτη Σύνοδος ἐπιβεβαιώνοντας τὰ ἔγγραφα τοῦ Λέοντος, τοῦ ἐπισκόπου τῆς Ῥώμης, τὰ ὅποια πολὺ σωστά ὄριζαν τίς δύο φύσεις τοῦ Χριστοῦ χωρὶς διάσπαση, καθήρεσε τὸν Σεβῆρο καὶ τὸ Διόσκορο πού

<p>τοῦ Σωτῆρος ἀτμήτως ὀρίζοντα. Θεοτοκίον. Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱὸν σου κεκτημένη, Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα. Ὡιδὴ ΣΤ'. Ὁ ἀναστάσιμος. Τῶν Πατέρων. Ξένην καὶ καινὴν, σύγχυσιν τῶν φύσεων, Χριστοῦ τὸ δεινὸν ὄντως συνέδριον, ἐξηρεύσαντο, τὰς διττὰς ἐνεργείας συγχέαντες, εἰς ἐνέργειαν τὴν μίαν καὶ ἀλλόκοτον, ἣν περ ὀρθοδόξων πλήρωμα, ἱερῶν περιβόλων ἀπήλασεν. Ἴνα τὸν δεινόν, ἐκφύγη Νεστόριον, δυάδα υἱῶν κακῶς εἰσάγοντα, τὸ συνέδριον, τὸ τῆς πλάνης ἐκ βόθρου εἰς βάραθρον, ἐξωλίσθησε θελήσεων καὶ φύσεων, μάτην δογματίζον σύγχυσιν, ἀλλὰ θείοις Πατράσι διήλεγκται. Ἵνπερ τῷ Πατρί, Υἱὸν ὁμοούσιον, Πατέρες τὸ πρὶν τρανῶς ἐκήρυξαν, σὺν τῷ Πνεύματι, Διδασκάλων ἐνθέων ὁ σύλλογος, ἐνεργείαις θεϊκαῖς πάντα ἐδίδαξαν, μίαν φυσικὴν γνωρίσαντες, τὴν ἐνέργειαν ἅμα καὶ θέλησιν. Ἵποστατικὴν, φρονουῦντες τὴν θέλησιν εἰσηγον κακῶς σὺν ταῖς θελήσεσι, καὶ τὰ</p>		<p>βλασφημοῦσαν τὸ Χριστό,. Θεοτοκίον. Ἔχοντας τὴ μητρικὴ παρρησία (τὸ θάρρος) πρὸς τὸν Υἱὸ σου, Πάναγνη, μὴ παραβλέψεις, σὲ παρακαλοῦμε, τὴ συγγενικὴ φροντίδα γιὰ μᾶς· διότι ἐσένα μόνη προβάλλουμε οἱ Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Κύριο ὡς εὐνοϊκὴ αἰτία συγχωρήσεως. Ὡιδὴ ΣΤ'. Ὁ ἀναστάσιμος. Τῶν Πατέρων. Παράξενη καὶ καινούρια σύγχυση τῶν φύσεων τοῦ Χριστοῦ κήρυξε τὸ φοβερό πρᾶγματι συνέδριο (τῶν αἰρετικῶν) συγχέοντας τίς διπλές ἐνεργείες στή μίαν καὶ ἀλλόκοτη ἐνέργεια· Αὐτὴν (τὴ σύγχυση) τὸ σύνολο τῶν ὀρθοδόξων τὴν ἀπέβαλε ἀπὸ τὸ περιβάλλον τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ νὰ ἀποφύγει τὸν φοβερό Νεστόριο πού κακῶς παραδεχόταν δύο υἱούς, τὸ συνέδριο τῆς πλάνης (τῶν μονοφυσιτῶν) γλίστροσε ἀπὸ τὸν βόθρο στό γκρεμὸ διδάσκοντας μάταια τὴ σύγχυση τῶν θελήσεων καὶ τῶν φύσεων, ἀλλὰ ἐλέγχθηκε ἀπὸ τοὺς ἁγίους Πατέρες. Τὸν Υἱὸν, τὸν ὁποῖο πρὶν οἱ Πατέρες περὶτρανα ἐκήρυξαν ὁμοούσιο μὲ τὸν Πατέρα καὶ μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἡ σύνοδος τῶν θεοπνεύστων Διδασκάλων τὸν ἐκήρυξαν σὲ ὅλους μὲ ἐνεργείες θεϊκές ἀναγνωρίζοντας σὲ κάθε φύση μίαν φυσικὴ θέληση καὶ ἐνέργεια. Θεωρώντας τὴν θέληση προσωπικὴ (ὡς πρόσωπο), οἱ ὑποστηρικτές τῆς πλάνης ἐδίδασκαν κακῶς μαζί μὲ</p>
---	--	--

<p>πρόσωπα, τῶν θελόντων, τῆς πλάνης οἱ πρόμαχοι, οὓπερ κάλλιστα Πατέρες ἐξελέγξαντες, φύσει συμφυῆ διδάσκουσι, τὴν κατάλληλον ταύτης ἐνέργειαν.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Θύρα θεϊκῆς, ἀκτῖνος σὺ Δέσποινα, πηγὴ τε φωτός, ἀδύτου γέγονας· τὸ γὰρ πλήρωμα, τῆς Θεότητος ἅπαν ἐσκήνωσεν, ἀπορρήτως ἐν τῇ μήτρᾳ σου πανάμωμε, οὓπερ φυσικὴν ἐνέργειαν, καὶ τὴν αἴγλην βραβεύεις τοῖς χρήζουσιν.</p> <p>Δεύτερος.</p> <p>Αἱ δύο ἐπιστολαί, Κυρίλλου αἱ πρὸς τὸν Σούκενσον, ἀποσταλεῖσαι ποτέ, Ἐφᾶς τὸν πρόεδρον, ἐλέγχουσιν ἅπασαν τὴν Σεβήρου πλάνην, εὐσεβῶς Χριστὸν κηρύττουσαι.</p> <p>Ὁ Κύριλλος τὸν Χριστὸν, κηρύττει ἐν δύο φύσει, καὶ ἐνεργείαις διτταῖς, Σεβήρου τὴν αἵρεσιν, τοῦ ἄνου τρεπόμενος· διὸ πάντες τούτου, τοῖς διδάγμασιν ἐμμένομεν.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Παρθένον σε καὶ ἀγνήν, Θεογεννήτορα ἔνδοξον, οἱ εὐσεβεῖς, κυρίως κηρύττομεν ἐμφράττοντες δύσφημον Νεστορίου στόμα, Διοσκόρου τε κακόνοιαν.</p> <p>Μικρὰ συναπτή. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 38). Κοντάκιον. Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν</p>		<p>τίς θελήσεις καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν πού ἤθελαν, τοὺς ὁποίους πολὺ καλὰ (πολὺ σωστά), οἱ Πατέρες ἐλέγχοντας, διδάσκουν τὴν κατάλληλη ἐνέργεια στὴν κάθε μία ἀπὸ τίς (δύο) ἐνωμένες φύσεις.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐχεις γίνει, Κυρία, θύρα θεϊκῆς ἀκτίνας καὶ πηγὴ τοῦ ἀβασίλευτου φωτός· διότι ὁλόκληρη ἡ Θεότητα ἐγκαταστάθηκε μυστηριωδῶς στὰ σπλάχνα σου, παναμόλυντη· Ἐκείνου τὴ φυσικὴ ἐνέργεια καὶ τὴ λάμψη δίνεις ὡς βραβεῖο σ' ἐκείνους πού ἔχουν ἀνάγκη.</p> <p>Δεύτερος.</p> <p>Οἱ δύο ἐπιστολές τοῦ Κυρίλλου πού στάλθηκαν κάποτε πρὸς τὸν Σούκενσο τὸν ἐπίσκοπο τῆς Ἀνατολῆς, ἐλέγχουν ὅλη τὴν πλάνη τοῦ Σεβήρου κηρύττοντας τὸν Χριστὸ μέ εὐσέβεια.</p> <p>Ὁ Κύριλλος κηρύττει τὸν Χριστὸ μέ δύο φύσεις καὶ διπλές ἐνεργείες, ἀποκρούοντας τὴν αἵρεση τοῦ ἄμυαλου Σεβήρου· γι' αὐτὸ ὅλοι μένομε πιστοὶ στὰ διδάγματα ἐκείνου.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐμεῖς οἱ εὐσεβεῖς, Μαρία, σέ κηρύττομε Παρθένο καὶ ἔνδοξη Μητέρα τοῦ Θεοῦ κλείνοντας τὸ βλάσφημο στόμα τοῦ Νεστορίου καὶ τὴ διεστραμμένη νοοτροπία τοῦ Διοσκόρου.</p> <p>Μικρὴ συναπτή. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 38). Κοντάκιο. Τὸ κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Πατέρων τὰ</p>
--	--	---

Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐκράτουνεν· ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἐν ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας ἀκούσωμεν βοώσης: ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω, ὁ κρατῆρ, ὃν φέρω, κρατῆρ ἐστὶ τῆς σοφίας. Τοῦτο τὸ πόμα ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα, ὕδωρ οὐ προχέω ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας, ἧς πίνων ὁ νῦν Ἰσραήλ, Θεὸν ὀρᾷ φθεγγόμενον. Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι. Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα καὶ πλήν μου ἄλλος οὐκ ἔστιν ὄλωσ. Ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου. Καὶ εἶτα τὸ ἐξῆς:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου.

Στίχοι. Πόλου νοητοῦ ἀστέρες σελασφόροι, Ἀκτίσιν ὑμῶν φωτίσατέ μοι φρένας.

Ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι. Τῆς Θεοτόκου.

διδάγματα στήν Ἐκκλησία κράτησαν ἰσχυρὴ ἐνιαία τὴν πίστιν· ἢ ὅποια (Ἐκκλησία) καὶ φορώντας τὸν χιτῶνα τῆς ἀληθείας πού ὑφάνθηκε ἀπὸ τὴν οὐράνια θεολογία, μένει ὀρθόδοξη καὶ δοξάζει τὸ μέγα Μυστήριον τῆς εὐσεβείας.

Οἶκος.

Ἄς ἀκούσουμε τὴν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, νά φωνάζει μέ δυνατό κήρυγμα: Ὅποιος διψᾷ ἄς ἔρχεται σ' ἐμένα καὶ ἄς πίνει· Ὁ Κρατήρας πού κρατῶ εἶναι τὸ δοχεῖο τῆς σοφίας. Αὐτὸ τὸ ποτό τὸ ἀνέμειξα μέ τὸ λόγο τῆς ἀληθείας, χύνοντας μέσα νερό ὄχι ἀντιλογίας ἀλλὰ ὁμοφωνίας, ἀπὸ τὴν ὅποια πίνοντας ὁ νέος Ἰσραήλ (οἱ χριστιανοί) βλέπει τὸ Θεό νά λέγει: Δεῖτε, δεῖτε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ ἴδιος καὶ δέν ἔχω ἀλλοιωθεῖ. Ἐγὼ εἶμαι Θεός πρῶτος, Ἐγὼ εἶμαι καὶ μετὰ ἀπ' αὐτά, καὶ ἐκτός ἀπὸ μένα δέν ὑπάρχει ἄλλος ἀπολύτως. Ἀπὸ δῶ ὅσοι συμμετέχουν θά γεμίσουν καὶ θά ὑμνήσουν τὸ μέγα Μυστήριον τῆς εὐσεβείας.

Συναξάριο.

Τοῦ Μηναίου. Καὶ ἔπειτα τὸ ἐξῆς:

Τὴν ἴδια ἡμέρα ἐκτελοῦμε τὴ Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑξακοσίων τριάντα Θεοφόρων Πατέρων τῆς τετάρτης Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Συνόδου στή Χαλκηδόνα.

Στίχοι: Φωτοφόρα ἀστέρια τοῦ πνευματικοῦ οὐρανοῦ μέ τίς ἀκτίνες σας φωτίστε μου τὸ νοῦ.

Μέ τίς πρεσβείες τῶν Ἁγίων Πατέρων, Θεέ, ἐλέησε μας. Ἀμήν.

Καταβασίεις. Τῆς Θεοτόκου.

<p>(Συλλειτουργικόν. Σελίς 58-60). Ωιδή Ζ'. Ὁ ἀναστάσιμος. Τῶν Πατέρων. Σὲ τὸν Υἱόν, τοῦ Θεοῦ καὶ ἄνθρωπον, κατανοήσαντες χοροί, θεολόγων, Δέσποτα πρὶν, κόσμῳ σε ἐκήρυξαν, διπλοῦν ταῖς θελήσει, καὶ ἐνεργείαις, φιλάνθρωπε, σοῦ τὸ διπλοῦν ἑκατέρων, τῶν φύσεων πιστούμενοι. Κόσμος λαμπρός, Ἐκκλησίας ὠφθητε· τῶν Ἀποστόλων γὰρ καλῶς, ἐκδεξάμενοι τοὺς θεσμούς, πάντας ἐδιδάξατε, λόγον τὸν τῆς πίστεως, τριαδικὸν ἓνα Κύριον, δημιουργὸν ἐνεργόν, θελητικὸν παντοδύναμον. Ἄκτιστον φῶς, καὶ ζωὴν ἀθάνατον, κατανοήσαντες Θεόν, ὑπὲρ ταῦτα τοῦτον καλῶς, πᾶσιν ἐκηρύξατε, φύσεως κατώτερα, τὰ φυσικὰ ιδιώματα, τὰ συμφυῆ ἐγνωκότες ὁμοῦ καὶ ἀδιαίρετα. Θείου φωτός, ἀστραπὰς ἐξέπεμψεν, ὑμᾶς εἰς κόσμον ὁ Χριστός, τοὺς τῆς πλάνης δημιουργούς, ἄρδην καταφλέγοντας, πᾶσαν δὲ φωτίζοντας, τὴν Ἐκκλησίαν μακάριον, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας, Θεὸν καὶ παντοδύναμον. Θεοτοκίον. Ἐλαμψε φῶς, ὁ Χριστὸς ἀνέσπερον, ἐκ σῆς νηδύος προελθὼν, καὶ τὸν κόσμον ἔσωσε πρὶν, ὁ ὑπερυψούμενος, ὄνπερ καθικέτευε, Θεογεννήτορ φωτίσαι μου, τῆς σκοτισθείσης</p>		<p>(Συλλειτουργικό Σελίδα 58-60). Ωιδή Ζ'. Ὁ ἀναστάσιμος. Τῶν Πατέρων. Ἀφοῦ πρὶν κατανόησαν ἐσένα ὡς Υἱόν τοῦ Θεοῦ καὶ ἄνθρωπο τὰ πλήθη τῶν Θεολόγων Πατέρων, Κύριε, σ' ἐκήρυξαν στὸν κόσμο διπλό στίς θελήσεις καὶ στίς ἐνεργείες, φιλάνθρωπε, πιστοποιώντας τὴ διπλή ὑπαρξη καὶ τῶν δύο φύσεων. Φανήκατε λαμπρά στολίδια τῆς Ἐκκλησίας· Διότι ἀποδεχθήκατε τοὺς νόμους τῶν Ἀποστόλων, διδάξατε σέ ὅλους τὸ λόγο τῆς πίστεως, δηλαδή ἓνα τριαδικὸ Κύριο, μέ δημιουργικὴ ἐνέργεια καὶ θέληση παντοδύναμη. Ἐπειδὴ κατανοήσατε τὸν Θεό ὡς ἄκτιστο φῶς καὶ ζωὴ ἀθάνατη, πολὺ καλὰ τὸν κηρύξατε σέ ὅλους ἀνώτερον ἀπὸ αὐτὰ ἀναγνωρίζοντας κατώτερα ἀπὸ τὴ φύση τὰ φυσικὰ ιδιώματα πού συνυπάρχουν καὶ ταυτόχρονα εἶναι ἀδιαίρετα. Ὡς ἀστραπὲς θείου φωτός σᾶς ἀπέστειλε στὸν κόσμο ὁ Χριστὸς πού καίετε τελείως τοὺς δημιουργούς τῆς πλάνης καὶ φωτίζετε ὅλη τὴν Ἐκκλησία, Μακάριοι, ἀνυμνώντας τὸν ἄξιο ὑμνων Θεὸν καὶ παντοδύναμο. Θεοτοκίον. Ἐλαμψε ὁ Χριστὸς ὡς φῶς ἀνέσπερο (ἀβασίλευτο) πού προήλθε ἀπὸ τὰ δικά σου σπλάχνα καὶ ἔσωσε πρὶν τὸν κόσμο ὁ ὑπερυψούμενος· Αὐτὸν ἰκέτευε θερμά, Θεογεννήτρια, νὰ φωτίσει τὰ πνευματικὰ μάτια τῆς</p>
---	--	---

<p>καρδίας, τὰ νοούμενα ὄμματα. Δεύτερος. Δυσὶ μὲν ἐν φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις ὁμολογοῦντες Χριστόν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην τροποῦμεθα· ὅθεν τὸ πάθος προσλήψει ὑποίσαντι σαρκός, βοῶμεν αὐτῶ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.</p> <p>Ἐνα ἐπιστάμεθα, τὸν ἐπὶ ξύλου καὶ ἐν τοῖς κόλποις Πατρός, ὡς Θεὸν ἐν ὑψίστοις, καὶ ἐν μνημείῳ ὡς συνημμένον σαρκί, ᾧ μελωδοῦμεν, συμφώνως κραυγάζοντες: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.</p> <p>Ἀρείου τὴν κένωσιν, κατατομὴν τε τοῦ μικροθέου, πιστοὶ τὴν συναίρεσιν αὐθις, τοῦ Σαβελλίου, τῶν τῆς Τριάδος ἐχθρῶν μεμισηκότες, Τριάδι κραυγάζομεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.</p> <p>Τριαδικόν. Ἀπάντων μὲν Κύριον, ἐνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντες σε καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδότες, σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς συμφυές, καὶ συναΐδιον. Ὡιδὴ Η'. Ὁ ἀναστάσιμος. Τῶν Πατέρων.</p>		<p>σκοτισμένης καρδιᾶς μου. Δεύτερος. Ὁμολογώντας τὸν Χριστό μέ δύο φύσεις καὶ ἐνεργείες, χωρὶς σύγχυση καὶ ἀλλοίωση τρέπουμε σὲ φυγὴ τὴν πλάνη τοῦ Σεβήρου· γι' αὐτὸ σ' αὐτόν πού ὑπέφερε τὸ πάθος ἐπειδὴ ἔλαβε τὴ σάρκα (τὸ σῶμα) φωνάζομε: Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας, Θεέ τῶν Πατέρων μας.</p> <p>Ἀναγνωρίζομε ὡς ἕναν αὐτόν πού βρίσκεται ἐπάνω στοῦ ξύλου τοῦ Σταυροῦ καὶ στήν ἀγκαλιὰ τοῦ Πατρός ὡς Θεὸς στὰ ὑψη (στοὺς οὐρανοὺς) καὶ σὲ μνημεῖο ὡς ἄνθρωπον ἐνωμένον μὲ τὸ σῶμα· Στόν ὁποῖο ἀναπέμπουμε μελωδία κραυγάζοντας ὁμόφωνα: Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας, Θεέ τῶν Πατέρων μας.</p> <p>Ἀπεχθανόμενοι τὴν κένωση (τὴν ἄρνηση τῆς Θεότητος τοῦ Χριστοῦ) πού δίδασκε ὁ Ἄρειος καὶ τὴν ἀποκοπή (ἀπὸ τοῦ Θεοῦ Πατέρα) τοῦ μικροῦ θεοῦ (ὅπως ἔλεγε γιὰ τὸν Υἱό), ἀλλὰ καὶ τὴ σύγχυση πού δίδασκε ὁ Σαβέλλιος, πού ἦταν ἐχθροὶ τῆς Ἁγίας τριάδος κραυγάζομε στήν Ἁγία Τριάδα. Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας, Θεέ τῶν Πατέρων μας.</p> <p>Τριαδικό. Θεολογώντας ὀρθόδοξα κηρύττουμε ἕσένα βέβαια Κύριο τῶν πάντων, ἀλλὰ Πατέρα ἐνὸς μόνο μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ ἀναγνωρίζοντας ἕνα Ἅγιο Πνεῦμα εἰλικρινές, ἐνωμένο μαζί σου ὡς πρὸς τὴ φύση καὶ αἰώνιο, πού ἐκπορεύεται ἀπὸ σένα. Ὡιδὴ Η'. Ὁ ἀναστάσιμος. Τῶν Πατέρων.</p>
---	--	--

<p>Αποστόλων τε καὶ Προφητῶν, ὡς ἐξ ὀρητηρίου, Πατέρες κεκινημένοι, τῆς ἐνθέου διδαχῆς, ἐκήρυξαν λέγοντες: Εἷς ὑπάρχει Κύριος πάντων, Χριστὸς ἐν ὑποστάσει, διπλοῦς τὰς φύσεις, ὁμοῦ καὶ ἐνεργείας.</p> <p>Ἴνα πλάνην πᾶσαν ἀναιδῆ, καλῶς καὶ βλασφημίαν, Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἐξορίσωσιν ὁμοῦ, ἐνεργεῖαν θέλησιν οὐσιώδη, ἄκτιστον φέρειν τὸν Κύριον ἀνεῖπον, τὴν κτιστὴν δὲ πάλιν, ὡς Ἄνθρωπον καὶ Κτίστην.</p> <p>Ῥῆμα θεῖον σχόντες ἐν χερσὶ, Πατέρες ὡσπερ ξίφος, ἐχθροὺς τοὺς τῆς εὐσεβείας κατεπλήξατε καλῶς, ἐνεργεῖαν θέλησιν τοῦ Σωτῆρος, πάντα τε τούτου τὰ φυσικὰ προσφόρως, διπλᾶ, καθάπερ καὶ τὰς φύσεις.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ὅλη Κόρη ὅλη εἶ καλή, ὅλη φωτειδῆς τε φωσφόρος καὶ θεοφόρος, ὅλη μόνη καὶ λαμπρά· διό μου τὰ ὄμματα τῆς καρδίας φώτισον, πνέοντος, Δέσποινα, τὴν δόξαν σου καὶ τετρωμένου, τῷ πρὸς ἐκείνην πόθῳ.</p> <p>Δεύτερος.</p> <p>Καταισχυνέσθω πρόσωπα, καὶ φιμούσθω τὰ στόματα, τῶν μὴ κηρυττόντων, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, ἀτμήτως ἀτρέπτως τε, καὶ ἀσυγχύτως ἓνα Υἱόν· οἱ γὰρ εὐσεβεῖς, πάντες κοινῶς συμφρονοῦμεν, κατ' ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο,</p>		<p>Ἐεκινώντας σάν ἀπό ὀρητηρίου ἀπό τῆ θεϊκῆ διδαχῆ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Προφητῶν οἱ Πατέρες κήρυξαν λέγοντας: Ἐνας Κύριος ὑπάρχει ὅλων ὁ Χριστὸς στὸ πρόσωπο, ἀλλὰ διπλὸς στὶς φύσεις μαζί καὶ στὶς ἐνεργεῖες.</p> <p>Γιὰ νὰ ἐξορίσουν κάθε ἀδιάντροπη πλάνη ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας οἱ Πατέρες, δίδαξαν πολὺ καλά ὅτι ὁ Κύριος (ὡς Θεός) ἔχει, μαζί μὲ τὴ φύση (τῆ θεϊκῆ), ἄκτιστη ἐνεργεῖα καὶ θέληση καὶ ἐπίσης κτιστὴ (ἐνεργεῖα καὶ θέληση) ὡς Ἄνθρωπος καὶ Κτίστης.</p> <p>Κατέχοντας στὰ χέρια, Πατέρες, τὸ θεῖο λόγο ὡς ξίφος, χτυπήσατε πολὺ καλά τοὺς ἐχθροὺς τῆς εὐσεβείας χαρακτηρίζοντας τὴν ἐνεργεῖα, τὴ θέληση τοῦ Σωτῆρα καὶ ὅλα τὰ φυσικὰ του ἰδιώματα διπλά, ὅπως ἔπρεπε, καθὼς καὶ τίς φύσεις.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ὀλόκληρη, Κόρη τοῦ Θεοῦ, ὅλη εἶσαι ὡραία, ὀλόκληρη εἶσαι φῶς καὶ φέρνεις τὸ φῶς καὶ τὸν Θεόν, ὀλόκληρη μόνη καὶ λαμπρή· γι' αὐτὸ φώτισε τὰ μάτια τῆς καρδιᾶς μου, ὁ ὁποῖος ἀναπνέω, Κυρία, τὴ δόξα σου καὶ εἶμαι τραυματισμένος (πληγωμένος) ἀπὸ τὸν πόθο ἐκείνης (τῆς δόξας).</p> <p>Δεύτερος.</p> <p>Ἄς καταισχύνονται (ἄς ντροπιάζονται) τὰ πρόσωπα καὶ ἄς μένουν φιμωμένα τὰ στόματα αὐτῶν οἱ ὁποῖοι δὲν κηρύττουν ἓνα Υἱόν μὲ δύο φύσεις χωρὶς νὰ διαιροῦνται καὶ νὰ ἀλλοιώνονται καὶ νὰ συγχέονται· Διότι ὅλοι οἱ εὐσεβεῖς ἀπὸ κοινοῦ πιστεύουμε ὁμόφωνα</p>
---	--	--

<p>ἐνεργεῖν τε καὶ θέλειν, Χριστὸν οὐ μὴν προσώποις, κατ' ἄμφω δὲ τὰς φύσεις.</p> <p>Οἱ Ἰακώβου ἔχοντες τοῦ Κεντόνου ἐπίκλησιν, ὄνομά τε τούτου, ἑαυτοῖς ἐγγράφοντες, ἡμῖν ἀποφήνατε. Εἰ ἐν τῇ κλήσει τούτου ὑμεῖς, ἐν τῇ κολυμβήθρα, ἐβαπτίσθητε πάλαι· διὸ αὐτοῦ πρὸς χάριν, τοῦ Χριστοῦ ἀποστάντες, ληρεῖτε ὡς ἐκεῖνος, σαφῶς ἀναισχυντοῦντες.</p> <p>Ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος, ἡ τετάρτη Διόσκορον, Εὐτυχῆ Σεβήρον, τοὺς δεινοὺς κατέβαλεν, εἰς τέλος ἐξώσασα, τὴν ἀκανθώδη πλάνην αὐτῶν, τὴν συγχυτικὴν, τῶν οὐσιῶν τοῦ Σωτῆρος, τῆς θείας Ἐκκλησίας, τοῦ Χριστοῦ καὶ Δεσπότου, μεθ' ἧς ὀρθοδοξοῦντες, μισήσωμεν δὴ τούτους.</p> <p>Τριαδικόν.</p> <p>Τρισσοφαῖ Θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσιν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἀναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρός, καὶ συμβασιλευόν, ὁμοούσιον Πνεῦμα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.</p> <p>Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 39-40). Ὡιδή Θ'. Ὁ ἀναστάσιμος. Τῶν Πατέρων. Ἐχοντες Χριστὸν μακάριοι ἐν ἑαυτοῖς,</p>		<p>ὅτι κατὰ ἓνα καὶ ἄλλο τρόπο ἐνεργεῖ καὶ θέλει ὁ Χριστός ὄχι βέβαια μέ δύο πρόσωπα, ἀλλὰ μέ τίς δύο φύσεις.</p> <p>Ἔσεῖς πού ἔχετε τό ὄνομα τοῦ Ἰακώβου (ἀρχηγοῦ τῶν Ἰακωβιτῶν), ὁ ὁποῖος ὀνομάσθηκε Κέντονος (φαῦλος, μοχθηρός, ἀπατηλός), καί τό ἀποδίδετε στόν ἑαυτό σας, ἀπαντῆστε μας, ἐάν παλαιά βαπτισθήκατε στήν κολυμβήθρα στό ὄνομά του· γι' αὐτό δείχνοντας ἀδιαντροπιά φανερά γιά χάρη του, ἀφοῦ ἀποστατήσατε ἀπό τό Χριστό παραληρεῖτε ὅπως ἐκεῖνος.</p> <p>Ἡ τετάρτη Σύνοδος στή Χαλκηδόνα παραμέρισε-τούς φοβερούς αἰρετικούς, τόν Διόσκορο, τόν Εὐτυχῆ καί τόν Σεβήρο, ἀφοῦ ἐξόρισε ἀπό τήν ἀγία Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ τήν ἀγκαθωτή πλάνη τους, ἡ ὁποία συνέχεε τίς φύσεις τοῦ Σωτήρα καί Κυρίου· Μαζί μέ αὐτήν (τήν Ἐκκλησία) λοιπόν πιστεύοντας ὀρθόδοξα ἄς ἀποστραφοῦμε ἐκείνους.</p> <p>Τριαδικό.</p> <p>Τήν τρίφωτη Θεότητα πού ἐκπέμπει ἐνιαία λάμψη ἀπό μία φύση μέ τρία πρόσωπα, Πατέρα πού δέν ἔχει ἀρχή, καί Λόγο τοῦ Πατρός πού ἔχει τήν ἴδια φύση, καί Πνεῦμα μέ τήν ἴδια οὐσία πού βασιλεύει μαζί τους, ἐσεῖς νέοι δοξολογεῖτε την, ἐσεῖς ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε την, ἐσύ λαέ ὑπερυψώνετε την σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.</p> <p>Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 39-40). Ὡιδή Θ'. Ὁ ἀναστάσιμος. Τῶν Πατέρων. Ἐχοντας, μακάριοι, τόν Χριστό μέσα σας, ὁ</p>
--	--	---

<p>τὰ θεῖα πάλαι λαλήσαντα, καὶ νῦν καθαρῶς, τῷ καθαρῷ συναπτόμενοι, τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν στηρίζατε, ἣν πόνοις καὶ ἰδρῶσι, μεγίστοις ὄντως συνεστήσατε.</p> <p>Τύπος καὶ κανῶν γεγόνατε, τῇ Ἐκκλησίᾳ πάσῃ Θεοῦ Τρισόλβιοι, σάρκωσιν Χριστοῦ, θεολογεῖν ἐκδιδάξαντες, τῆς ἀκτίστου μιᾶς τε Θεότητος, τὴν νῦν τε γλωσσαλγίαν, προφητικῶς ἀποκρουσάμενοι.</p> <p>Ἄπαν δυσσεβείας πρόβλημα, προφητικῶς Πατέρες καλῶς ἐλύσατε, τὴν διαφορὰν, τῆς ἐνεργείας διδάξαντες, φυσικὴν ἀδιαίρετον ἄκτιστον, ἀξίως προσειπόντες, καὶ παντουργὸν καὶ παντοδύναμον.</p> <p>Στόμα τοῦ Θεοῦ γενόμενοι, ταῖς ἐνεργείαις μόναις καὶ ταῖς ἐκλάμψεσι, μεθεκτὸν αὐτόν, ὡς ἀγαθὸν ἐκηρύξατε, τὸν τῇ φύσει ἀπρόσιτον Ἅγιοι· ὅθεν ὑμᾶς ἀξίως, ὡς εὐεργέτας μακαρίζομεν.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Σὺ μοι τῆς ὠδῆς πανύμνητε, καὶ κορωνὶς χρυσῆ καὶ θεῖον συμπέρασμα· ἦνπερ τῆς φυγῆς, ἐπανελθῶν νῦν ἀνέθηκα, τῷ Υἱῷ σου, σεμνῇ, εὐχαριστήριον, τὸν ὕμνον σοι συνάγων, ὡς τῶν καλῶν αἰτία Πάναγνε.</p> <p>Δεύτερος.</p> <p>Διήλθεν ὁ Σεβῆρος τὴν τοῦ Χριστοῦ, εὐαγγῆ</p>		<p>ὁποῖος δίδαξε τὰ θεϊκὰ λόγια, τώρα ἐνωμένοι καθαρὰ μέ τὸν καθαρὸ στηρίξτε τὴν Ἐκκλησία του, τὴν ὁποία μέ κόπους καὶ ἰδρῶτες πολὺ μεγάλους συγκροτήσατε (ὀργανώσατε).</p> <p>Αναδειχθήκατε παράδειγμα καὶ κανόνας γιὰ ὅλη τὴν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, Τρισμακάριοι,, διδάσκοντάς μας νὰ θεολογοῦμε τὴ σάρκωση τοῦ Χριστοῦ (ὅτι ὁ Χριστός ἔλαβε σάρκα) καὶ ἀποκρούοντας μέ τρόπο προφητικὸ τὴν τωρινὴ φλυαρία γιὰ τὴ μία καὶ ἄκτιστη Θεότητα.</p> <p>Λύσατε ὀρθὰ μέ τρόπο προφητικὸ κάθε αἰρετικὸ πρόβλημα, Πατέρες, διδάσκοντας τὴ διαφορὰ τῆς ἐνεργείας (τοῦ Χριστοῦ) λέγοντας ὅπως ἄξιζε, ὅτι εἶναι φυσικὴ, ἀδιαίρετη, ἄκτιστη, καὶ δημιουργὸς τοῦ παντός καὶ παντοδύναμη.</p> <p>Γίνατε στόμα τοῦ Θεοῦ, Ἅγιοι, καὶ κηρύξατε ὅτι εἶναι δυνατό νὰ μετέχει κάποιος σ' αὐτόν (στό Θεό) ὡς ἀγαθόν, μόνο στίς ἐνεργείες καὶ τίς λάμψεις αὐτοῦ ποὺ εἶναι ἀπρόσιτος (ἀπλησίαστος, ἄφθαστος). Γι' αὐτὸ σᾶς μακαρίζομε ἐπάξια ὡς εὐεργέτες.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐσύ εἶσαι, πανύμνητη καὶ χρυσῆ κορωνά (ἐπικεφαλίδα) καὶ θεϊκὸ συμπέρασμα (ἐπίλογος) τοῦ ὕμνου, τὸν ὁποῖο ἀφοῦ ἐπέστρεψα ἀπὸ τὴν ἐξορία τώρα ἀφιέρωσα στὸν Υἱό σου, σεμνῇ, συνθέτοντας τὸν ὕμνο ὡς εὐχαριστία γιὰ χάρη σου, γιατί εἶσαι αἰτία τῶν ἀγαθῶν, Πάναγνη.</p> <p>Δεύτερος.</p> <p>Διέτρεξε ὁ Σεβῆρος τὴν ἀγία Ἐκκλησία τοῦ</p>
---	--	---

Ἐκκλησίαν ὁ δόλιος, καὶ τὴν ποινὴν, ψήφω τῶν Πατέρων τῶν εὐσεβῶν, τῆς βλασφημίας ἔνεκα, καὶ τῆς στωμυλίας τῆς ἑαυτοῦ, ἐδέξατο δικαίως, καὶ ἔρριπται συλλόγου, τῶν Διδασκάλων ὁ κατάκριτος.

Τὰς φύσεις τί συγγέεις τὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ φυρμὸν ἀντεισάγεις καὶ σύγκρασιν τὸ τοῦ Σταυροῦ, πάθος προσαρμόττων καὶ τὴν ταφήν, τῇ ἀπαθεί Θεότητι, τοῦ μονογενοῦς Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὧ δεῖλαιε Σεβῆρε; διόπερ τὴν μεγίστην, σοῦ βλασφημίαν βδελυττόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ὅφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς βουλάς, τῶν κακοδοξούντων, τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον ἀκράδαντον ὡς Θεός, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πίστει κραταιώσας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Μικρὰ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 40).

Ἐξαποστειλάρια. Τὸ ἀναστάσιμον.

Τῶν Πατέρων.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἐορτάζοντες, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, δεόμεθα Πανοικτίρμον. Πάσης βλάβης αἰρέσεων, ῥῦσαι λαόν σου Κύριε, καὶ πάντα καταξίωσον, Πατέρα Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Χριστοῦ ὁ δόλιος, καὶ δέχθηκε δικαίως τὴν τιμωρίαν μετὰ τὴν καταδικαστικὴν ψήφον τῶν εὐσεβῶν Πατέρων ἐξ αἰτίας τῆς δικῆς του βλασφημίας καὶ μεγαλοστομίας (φλυαρίας) καὶ ἀπορρίφθηκε ἀπὸ τὴν ὁμάδα τῶν Διδασκάλων ὁ ἀξιοκατάκριτος.

Ἄθλιε Σεβῆρε, γιατί συγγέεις τίς φύσεις τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰσηγεῖσαι (διδάσκεις) σύγκυση καὶ ἀνάμειξη, προσαρμόζοντας (ἀποδίδοντας) τὸ πάθος τοῦ Σταυροῦ καὶ τὴν ταφήν στὴν ἀπαθῆ Θεότητα τοῦ μονογενοῦς Λόγου τοῦ Θεοῦ; Γι' αὐτὸ σιχαινόμεστε τὴν τόσο μεγάλη σου βλασφημία.

Θεοτοκίον.

Ἐξουδετέρωσε, Δημιουργέ, πού γεννήθηκες ἀπὸ Παρθένου, τὴν ὑπερηφάνεια μαζί καὶ τὸ θράσος τῶν ἐχθρῶν καὶ τὰ σχέδια τῶν κακοδόξων (τῶν αἰρετικῶν)· καὶ τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν στήριξέ το ὡς Θεός, νά μείνει ἀκλόνητο ὑψώνοντας τὴ δύναμή του καὶ ἐνδυναμώνοντας μας στὴν πίστη, ὥστε ὅλοι νά σε μεγαλύνουμε.

Μικρὴ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 40).

Ἐξαποστειλάρια. Τὸ ἀναστάσιμο.

Τῶν Πατέρων.

Σήμερα ἐορτάζοντας τὴ μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων σέ παρακαλοῦμε, Πανεύσπλαχνε, μέ τίς παρακλήσεις ἐκείνων, νά ἀπαλλάξεις, Κύριε, τὸ λαό σου ἀπὸ κάθε βλάβη αἰρέσεων· καὶ καταξίωσέ μας ὅλους νά δοξάζουμε Πατέρα, Λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

<p>Θεοτοκίον. Ἐν δύο ταῖς θελήσει, καὶ φύσει Πανάμωμε, μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκεις Θεὸν ἀπορρήτως, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσει. Αἶνοι: Στίχοι. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 40-42,-43). Τροπάρια. Ἀναστάσιμα. Τῶν Πατέρων. Ὅλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες. Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὅλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυσικὸν χρησιμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, ὡς χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ Μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων,</p>		<p>Θεοτοκίον. Μέ δύο τίς θελήσεις καὶ τίς φύσεις, Παναμόλυντη, ἀλλὰ μέ ἓνα πρόσωπο γεννᾷς μυστηριωδῶς τὸν Θεό, ὁ ὁποῖος πτώχευσε θεληματικά γιά μᾶς μέχρι τό Σταυρό, καί μᾶς χάρισε τὸν πλοῦτο τῆς Θεότητός μέ τὴν Ἀνάστασή του ἀπό τούς νεκρούς. Αἶνοι: Στίχοι. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 40-42,-43). Τροπάρια. Ἀναστάσιμα. Τῶν Πατέρων. Αφοῦ συγκέντρωσαν ὅλη τὴν ἐπιστήμη τῆς ψυχῆς καὶ ἀφοῦ σκέφθηκαν μαζί μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα οἱ σεβά- σμιοι Πατέρες διατύπωσαν γραπτά μέ θεία ἔμπνευση τό οὐράνιο καὶ σεβάσμιο Σύμβολο τῆς Πίστεως, στό ὁποῖο διδάσκουν σαφέστατα, ὅτι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι Ἄναρχος μαζί μέ τὸν Πατέρα καὶ εἶναι ἀληθινά ἀπό τὴν ἴδια φύση (οὐσία), ἀκολουθώντας τίς διδαχές τῶν Ἀποστόλων ὀλοφάνερα οἱ ἔνδοξοι καὶ παμμακά- ριστοι ἀληθινά καὶ θεοφώτιστοι. Στίχ. Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας, Θεέ τῶν Πατέρων μας. Αφοῦ δέχθηκαν μέσα τους ὅλη τὴν πνευματικὴ λάμψη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος θέσπισαν θεόπνευστα τὸν ὑπερφυσικό χρησμό (τό Σύμβολο τῆς Πίστεως) οἱ κήρυκες τοῦ Χριστοῦ (οἱ Πατέρες) πρωτοστατώντας οἱ μακάριοι στά Εὐαγγελικά διδάγματα καὶ στίς εὐσεβεῖς παραδόσεις ἀφοῦ πήραν σαφέστατα ἀπό τὸν οὐρανὸ τὴν ἀποκάλυψη γι' αὐτά, καὶ ἀφοῦ φωτίσθηκαν,</p>
---	--	---

ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὄρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὅσιους αὐτοῦ.

Ὅλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμῶδεις λύκους, τῇ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονίσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται Ἱερώτατοι.

Δόξα...

Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδραμῶν Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογματίσει καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ. Οὓς εὐφημοῦντες ἐν πίστει, μακαρίσωμεν λέγοντες Ὡ θεία παρεμβολή, θεηγόροι ὀπλίται, παρατάξεως Κυρίου, ἀστέρες πολύφωτοι, τοῦ νοητοῦ στερεώματος, τῆς μυστικῆς Σιών οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι, τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου, τὰ πάγχρυσά στόματα τοῦ Λόγου, Ἐκκλησίας τὸ καύχημα, οἰκουμένης ἀγλάϊσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἐξέθεσαν Πίστη διδαγμένη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ (θεοδίδακτη).

Στίχ. Συγκεντρώστε κοντά του τοὺς Ἁγίους του.

Ἀφοῦ συνέλεξαν ὅλη τὴν ποιμαντικὴ ἐμπειρία καὶ κίνησαν τώρα δικαιολογημένα τὸ δίκαιο θυμὸ ἀπομάκρυναν τοὺς ἄγριους καὶ βλαβεροὺς λύκους οἱ θεῖοι Ποιμένες ἐκσφενδονίζοντάς τους μὲ τὴ σφενδὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔξω ἀπὸ τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ἐπειδὴ ἔπεσαν γιὰ θάνατο καὶ ἀσθένησαν ἀθεράπευτα. (Αὐτὰ τὰ ἔκαναν οἱ Ἅγιοι Πατέρες) ὡς γνησιώτατοι δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ καὶ ἱερώτατοι μυσταγωγοὶ τοῦ θεοῦ κηρύγματος.

Δόξα ...

Τὸ πλῆθος τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἀφοῦ συγκεντρώθηκε ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, δογματίσει (δίδαξε) μίαν οὐσίαν καὶ φύσιν τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ παρέδωσε στὴν Ἐκκλησίαν μὲ τρόπο λαμπρὸ τὸ μυστήριον τῆς Θεολογίας. Αὐτοὺς ἐγκωμιάζοντας μὲ πίστη ἅς τοὺς μακαρίσουμε λέγοντας· Ὡ θεϊκὸ στρατόπεδο, ὀπλίτες τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ τοῦ στρατεύματος τοῦ Κυρίου, ἀστέρια πολύφωτα τοῦ πνευματικοῦ οὐρανοῦ, τῆς μυστηριώδους Σιών οἱ ἀκατάβλητοι (ἀπόρθητοι) πύργοι, τὰ εὐωδιαστά ἄνθη τοῦ Παραδείσου, τὰ ὀλόχρυσά στόματα τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τὸ καύχημα τῆς Ἐκκλησίας ἡ δόξα τῆς οἰκουμένης, μὲ ἐπιμονὴ πρεσβεύετε γιὰ τίς ψυχές μας.

<p>Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδამ ἀνακέκληται, ἢ κατάρρα νενέκρωται, ἢ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν: Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι. Μεγάλη Δοξολογία. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 44-45). ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Τυπικά. Μακαρισμοί. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 51-52-53). Ἀντίφωνα. Συλλειτουργικόν. Σελίς 53-54,-56). Ἀπολυτίκια. Τό ἀναστάσιμον. Τῶν Πατέρων. Ὑπερδεδοξαμένος εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας, Πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι. Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον. Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ</p>		<p>Καί νῦν... Εἶσαι εὐλογημένη, Θεοτόκε Παρθένε. διότι διὰ μέσου αὐτοῦ πού σαρκώθηκε (ἔγινε ἄνθρωπος) ἀπό σένα, ὁ ἄδης αἰχμαλωτίσθηκε, ὁ Ἄδამ ἔχει ἀνακληθεῖ στήν προηγούμενη κατάσταση, ἢ κατάρρα νεκρώθηκε, ἢ Εὐὰ ἐλευθερώθηκε, ὁ θάνατος θανατώθηκε καὶ ἡμεῖς ξαναγυρίσαμε στή ζωή· γι' αὐτό μέ ὕμνους κραυγάζουμε: Ἄς εἶσαι εὐλογημένος, Χριστέ Θεέ μας, πού ἔτσι εὐαρεστήθηκες (θέλησες). Δόξα σ' ἐσένα. Μεγάλη Δοξολογία. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 44-45). ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Τυπικά. Μακαρισμοί. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 51-52-53). Ἀντίφωνα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 53-54,-56). Ἀπολυτίκια. Τό ἀναστάσιμο. Τῶν Πατέρων. Εἶσαι ὑπερβολικά δοξασμένος, Χριστέ Θεέ μας, ἐσύ πού ἐθεμελίωσες ἐπάνω στή γῆ τοὺς Πατέρες ὡς φωτεινά ἀστέρια καὶ διὰ μέσου αὐτῶν ὀδήγησες ὅλους ἡμᾶς στήν ἀληθινὴ πίστη, πολυεύσπλαχνε, δόξα σ' ἐσένα. Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιο. Προστασία τῶν χριστιανῶν πού δέν ντροπιάζεσαι, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴ ἀμετακίνητη, μὴ παραβλέψεις τίς φωνές τῶν ἀμαρτωλῶν προσευχῶν μας, ἀλλὰ</p>
---	--	---

πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Αναγνώσματα.

Απόστολος.

Πρὸς Τίτον (Γ'. 8-15).

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιουῖσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιῖστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει ὡν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἀσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Ματθαῖον. (Ε'. 14-19).

ἔλα βιαστικά σέ βοήθεια ἡμῶν, πού σοῦ φωνάζουμε μέ πίστη· Τρέξε γρήγορα νά πρεσβεύσεις, καί σπεῦσε νά ἰκετεύσεις, Θεοτόκε, ἐσύ πού εἶσαι ἡ προστασία, αὐτῶν πού σέ τιμοῦν.

Αναγνώσματα.

Απόστολος. Πρὸς Τίτον (Γ'. 8-15).

Παιδί μου Τίτε, εἶναι ἀξιόπιστα (ὅσα διδαχθήκατε) καὶ θέλω νά σέ διαβεβαιώσω γι' αὐτά, γιά νά φροντίζουν νά πρωτοστατοῦν σέ καλά ἔργα ὅσοι πίστευσαν στό Θεό. Αὐτά εἶναι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα στοὺς ἀνθρώπους· ἀνόητες ὁμως συζητήσεις καὶ γενεαλογικούς πίνακες καὶ φιλονικίες καὶ διαμάχες γύρω ἀπὸ τὸν ἐβραϊκὸ Νόμο ἄφηνέ τις κατὰ μέρος, διότι εἶναι ἀνώφελες καὶ μάταιες. Αἰρετικὸν ἄνθρωπο μετὰ μία καὶ δεύτερη νουθεσία (συμβουλή) παράτα τον γνωρίζοντας ὅτι αὐτός ἔχει διαστραφεῖ καὶ ἁμαρτάνει καταδικάζοντας ὁ ἴδιος τὸν ἑαυτό του. Ὅταν σοῦ στείλω τὸν Ἀρτεμᾶ ἢ τὸν Τυχικό βιάσου νά ἔλθεις σ' ἐμένα στή Νικόπολη· διότι ἐκεῖ ἔκρινα νά περάσω τό χειμῶνα. Τὸν Ζηνᾶ τὸν νομικό καὶ τὸν Ἀπολλῶ κατευόδωσε τους μέ πολλή φροντίδα, γιά νά μὴ τοὺς λείπει τίποτε. Ἄς μαθαίνουν καὶ οἱ δικοί μας νά πρωτοστατοῦν σέ καλά ἔργα στίς ἀπαραίτητες ἀνάγκες, γιά νά μὴν εἶναι ἄκαρποι. Σέ ἀσπάζονται ὅλοι πού εἶναι μαζί μου. Χαιρέτισε αὐτούς πού μᾶς ἀγαποῦν μέ πίστη. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ νά εἶναι μαζί μέ ὅλους σας. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιο.

Κατὰ Ματθαῖον. (Ε'. 14-19).

<p>Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· ὑμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μῶδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει παῖσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡ μίᾳ κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὅς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅς δ' ἂν ποιῆσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.</p>		<p>Εἶπε ὁ Κύριος στοὺς Μαθητές του· Ἔσεῖς εἰσθε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Δέν μπορεῖ νά κρυφθεῖ πόλη πού βρισκεται ἐπάνω σέ ὄρος· Οὔτε ἀνάβουν λυχνάρι, γιά νά τό βάλουν κάτω ἀπό τόν κάδο, ἀλλά τό βάζουν στό λυχνοστάτη καὶ λάμπει σέ ὄλους, πού εἶναι μέσα στό σπίτι. Ἔτσι ἄς λάμψει τό φῶς σας μπροστά στοὺς ἀνθρώπους, γιά νά δοῦν τά καλά σας ἔργα, καὶ νά δοξάσουν τόν ἐπουράνιο Πατέρα σας. Μὴ νομίσετε ὅτι ἦλθα νά καταλύσω τό Νόμο ἢ τοὺς Προφήτες· δέν ἦλθα νά τοὺς καταλύσω, ἀλλά νά τοὺς συμπληρώσω. Ἀληθινά σᾶς λέγω, ἕως ὅτου παραμένει καὶ δέν καταστρέφεται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, οὔτε ἓνα γιώτα ἢ ἓνα κόμμα δέν θά παραπέσει ἀπό τό Νόμο, ἕως ὅτου ἐκπληρωθοῦν ὅλα. Ὅποιος λοιπόν καταλύσει μίᾳ ἀπό τίς ἐντολές αὐτές πού θεωροῦνται ἐλάχιστες, καὶ διδάξει τοὺς ἀνθρώπους νά κάνουν τό ἴδιο, θά ὀνομασθεῖ ἐλάχιστος (θά ἀπορριφθεῖ) στή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ὅποιος ὅμως τίς ἐφαρμόσει καὶ τίς διδάξει, αὐτός θά ὀνομασθεῖ μέγας στή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.</p>
---	--	---